

Radikale Venstre, men at det faktisk er en realisering af Det Radikale Venstres grundprincip, hvis den norske tanke skete fyldest også i den danske del af Nordsøen?

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jamen jeg er da glad for at tage en runde her med hr. Søren Kolstrup omkring Det Radikale Venstres principprogram, hvor man også kan genfinde nogle af de her ting. Og jeg har heller ikke spor imod at stå her og politikudvikle noget. Jeg kan bare ikke love nogen noget her, og jeg kan ikke engang love, at den radikale folketingsgruppe efter en nøjere vurdering eller efter at have sovet på det hele sommeren vil gå ind i den dér problematik – lige nu i hvert fald.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Og så er det hr. Søren Kolstrup som ordfører.

Søren Kolstrup (EL):

På et vist tidspunkt under den her debat var der en ordfører fra et stort dansk borgerligt parti, der sagde, at det her handlede om teknik og kunne være lidt uforståeligt, og det var lidt usexet.

Jeg har en anden opfattelse. Jeg synes egentlig, der har tegnet sig tre markante linjer under den her debat, meget tydelige, meget folkelige. Den ene er Venstres linje, hvor man siger, at vi vil have et meget svagt ambitionsniveau omkring vedvarende energi. Det er ikke os, men vi er blevet det påført, o.k., så må vi leve med, at der er nogle, der synes det. Men ellers er meldingen fra Venstre, at vi må have en sofistikeret kulløsning – det er jo en klar melding – og at man absolut ikke har berøringsangst over for a-kraft, og at der ikke er nogen begrænsninger for denne politik. Den skal tilsyneladende både realiseres i Danmark og andre steder.

Så kan man sige, at den linje har sine nuancer, f.eks. siger De Konservative, at den enkelte forbruger skal have mulighed for at give sit bidrag til energibesparelser, en liden mærkning omkring diverse apparater, men ikke nogen speciel samfundsmæssig løsning. Det er sådan den ene linje.

Den anden linje er liberaliseringslinjen koblet med et ønske om at forlige sig med en miljøløsning. Og der synes jeg, det er betegnende for liberaliseringsløsningen, at den socialdemokratiske ordfører nævnte »selvfølgelig«.

Altså vi er ikke i en situation, hvor Socialdemokratiet på EU-plan ønsker at føre en selvstændig linje; men man ønsker at gøre en dyd af den liberaliseringslinje, som EU lægger op til. Det er en meget markant linje, og den står i skærende modsætning til de ministre, som vi hører, herunder miljø- og energiministeren. Når vi hører de generelle EU-debatter, så er der jo ikke tvivl om, at EU skal bruges som led i en særlig variant af socialdemokratismen.

Men når det kommer til stykket: Selvfølgelig skal vi have liberalisering, selvfølgelig skal vi tage førertrøjen, selvfølgelig skal vi gå i ét med Venstre på dette punkt.

Og problemet ved denne linje er selvfølgelig, at den skaber mere bureaukrati, som også påpeget af Det Konservative Folkepartis ordfører. Denne linje kobles så med Kyoto-linjen, hvor vi også kan se, at ønsket om at skabe mere marked ind i Kyoto-linjen vokser dag for dag.

Det startede egentlig med, at det ikke var så meget på dagsordenen, men EU var faktisk med til at anmelde fleksible mekanismer i Kyoto, senere hen for fuld kraft USA. Og det er disse mekanismer, der mere og mere skal underminere Kyoto-aftalen.

Og vi står nu i en usikker situation, hvor også Socialdemokratiet i stigende omfang taler om fleksible mekanismer, men så tilføjer: Men vi skal dog stadig væk tilsyneladende feje for egen dør. Men der er, synes jeg, i debatten, en uafklarethed af, hvor langt Socialdemokratiet vil bevæge sig ind omkring de fleksible mekanismer. Tilsyneladende er det markeds kræfterne, der har fat i den lange ende, og Socialdemokratiet, der er svagt, føjeligt og bøjeligt.

Denne linje kan så kobles med, at man ønsker, også på markedspræmissen, noget mere vedvarende energi realiseret ved hjælp af – med Venstres meget stærke ord »det mest visionære redskab« – grønne beviser. Og det er så den linje, som SF og Venstre fører i fællesskab: de visionære grønne beviser. Og fru Anni Svanholt smiler begejstret.

Den tredje linje, det er så spørgsmålet om at fastholde både mål og midler og skabe en rimelig sammenhæng, altså at ville en demokratisering af den vedvarende energi, at sige, at miljø altid går forud for profit.

Jeg er enig med de gode hensigter, der ligger. Jeg sagde hensigter, ikke redskaber, men hensigter, der ligger omkring at speede vedvarende energi op. Jeg er enig med vindfolkene; men Enhedslisten tager samtidig afstand fra midler, der